

מ"ת 2986/09 - מדינת ישראל נגד מוהנה שופאניה

בית משפט השלום ל深交ורה בעכו

מ"ת 15-09-2986 מדינת ישראל נ' שופאניה(עציר)
בפני השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל
מבוקשים
נגד
מושבים
莫�納 Shofanija

החלטה

במהלך ההחלטה והדינום הקודמים בתיק זה, **החליטי לשחרר את המשיב מעצרו בתנאים מגבלים**, כפי שיפורט להלן.

המשיב הודה והורשע בעבירה של נהיגה בפסילה, וזאת כאשר מעל ראשו מרחק עונש מאסר מותנה ממשמעותי וכאשר העבירה בוצעה בין מועד גזר הדין הקודם 31.5.15, והמועד בו אמרו היה להתחילה בעבודות שירות בגין אותה עבירה קודמת. דהיינו בשלב זה לכארה דומה כי על המשיב לרצות עונש מאסר לא קצר המורכב לפחות מפחתת בעבודות השירות ועונש המותנה.

המדובר בעבירה חוזרת של המשיב, אשר אינו מחזיק לראשונה נהיגה מזה שניהם ארוכות והוא מגלה בהתנהגותו זלזול בשלטון החוק ובהוראות הרשות אשר אסרו עליו את הנהיגה. יתרה מכך, בדיונים בפניו גילתה המשיב כי לא הפנים את חומרת התנהגותו, וחזר פעמי אחר פעם על כך שהנהיגה אשר "רק בכפר" ובטרקטור והוא לא "נסע לבילוי".

כידוע לא בנקול יש להורות על מעצרו של מעצרו של מי שמיוחסת לו עבירות深交ורה, אולם עבירה של נהיגה בפסילה אינה עבירה深交ורה גרידא, אלא כאמור לעיל, זלזול בהוראות החוק ובית המשפט. מכך וחומר שהדבר מדובר בעבירה חוזרת על עצמה כמו במקרה של המשיב דנן.

בדין הקודם הוצאה חלופה שלא נמצא ראייה בעניין, של פיקוח באמצעות אשתו ואחותו של המשיב, אשר לא נמצא בעניין כdmיות סמכויות שיכולות להטיל מרות כלשהי על המשיב. לפיך הפניתי את המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקير מעצר בעניינו. שירות המבחן לא השלים את התסקיר מפאת עומס העבודה וביקש דחיה של שבועיים וחצי נוספים עד לאחר יום 28.10.

בדין שנערך אתמול הציע הסגנור חלופה אחרת, פיקוח באמצעות שני אחיו של המשיב, ולאחר שבדקתי את טענות הצדדים מצאתי לנכון לקבללה.

עמוד 1

סבירני כי אין להתעלם מהעובדה כי המשיב שווה במעטץ יותר מחודש ימים, מאז יום 9.12, לרבות בתקופת חג אל-אדחא, אותו בילה הרחק מבני משפחתו, ואני רואה מקום לדחיה נוספת נספפת בבקשת שירות המבחן לצורך בחינת חולפות. כפי שטען הסגנור, וכפי שנקבע בפסקה, התmeshכות ההליך והשהייה במעטץ משנים את נקודת האיזון והעדפת בחינת החלופה על פני המתנה נוספת למסקירת המבחן.

כאמור לעיל, המשיב ממעטץ בחומרת התנהגותו, ואני מקבל עמדת המבוקשת כי יש בכך כדי להצביע על מסוכנות גבואהיחסית לחזרה על העבירה. שקלתי אם אין בכך סיבה לדחית החלופה, אולם בסופו של דבר הגעת למסקנה כי גם אם המשיב אינו מקבל שביצע עבירה חמורה, אין להתעלם מהעובדה שהודה בעבירה שהודה בעבירה וכאשר קיימת חולפה ראייה - לפי התרשומי - אשר תمنع ממנו יציאה מביתו, המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור הרחב נמוכה עד מאד.

כפי שכבר נפסק לא אחת, אין חולפת מעוצר שהינה "הרמטית", אולם כאשר המסוכנות הטמונה באדם הינה בניגתו, אין חולק כי אם ישנה בתנאים של מעוצר בבית מלא ולא יצא את ביתו - תאוני מסוכנות זו. סבירני כי בשלב זה הבין המשיב והבינו בני משפחתו את חומרת התשובות אליה נקלע, ויעשו את הדורש למנוע ממנו להפר את תנאי השחרור, כך שלא יוכל לחזור על מעשייו.

הADB טענה כנגד המפקחים בשל עבירות, אולם התרשומי כי אין הדבר "כצעקה". עברו של מר סאלח שופאניה הינו בן 13 שנים ומעלה. הוא הצהיר על עצמו כי היה מכור לסמים וכי נגמר ועלה על דרך אחרת. טענתו לא נסתירה והתרשומי מאמין לו. סבירני כי דזוקא מי שנגמל משימוש בסמים ותיקן את דרכיו. לאחר שהוכיח במשפט תקופה ממשכת שאכן כך הדבר - ראוי לאמון בפיקוח על אחיו, בבדיקה "בעל תשובה" שכבר נקבע כי לעיתים עדיף הוא על צדיק מלכתחילה. באשר לאחיו כmaal, אני רואה לנכון לפסול אותו בשל עבירות בנייה בהן הסתבר. הממציאות הביעיתית של התכנון והבנייה בכספי ידועה היטב לבתי המשפט, ולא הוצאה בפני תשתיית למסקנה כי מדובר באדם שאין לחתה בו אמון בשל עבירה מסווג זה.

כשאני משקלל את כל האמור לעיל אני מוצא כי מדובר למי שחוור ובמצע עבירות חמורות אשר מידת האמון שנייתן לתת בו הינה מוגבלת, אולם ניתן לאין את מסוכנותו במעטץ בית ופיקוח ראוי. בהתחשב בתקופת המעוצר שכבר שחה בה והבנתו והבנת בני המשפחה את חומרת העניין, סבירני כי החלופה שהוצעה הינה ראוייה, ובכלל שמדובר **שהה בכל עת במחיצת שניים מבין המפקחים שהוציאו**, כאשר לפחות אחד המפקחים **בפועל הוא אחד האחים**. כמו כן ראוי לנכון לחיב את המשיב בהפקדת ערבות כספי וחתימה, שלו ושל המפקחים, על ערבותות להבטחת תנאי השחרור.

לאור כל האמור לעיל, ראוי לנכון לקבוע כי המשיב ישוחרר ממעוצרו בערובה ובתנאים מגבלים כדלקמן:

א. המשיב יפקיד ערבן כספי על סך 2,000 ₪ ובנוסף יחתום על ערבות על סך 30,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

- ב. מר כמאל שופאניה, מר סאלח שופאניה, גב' היבא שופאניה וגב' הנא שופאניה יחתמו על ערבות צד ג' בסך 00,20 נ"ל אחד להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.
- ג. המשיב ישאה במעצר בית מלא בפיקוחם של העربים הנ"ל בביתו בשפרעם.
- הו מובהר לעربים כי תנאי הערבות הינו חובתם למציאת המשיב ולפקח עליהם באופן הדוק בעת שהייתה במעצר הבית, כך **שלפחות שניים מארכעת המפקחים, מהם לפחות אחד משני הגברים**, ישאה בקרבתו בכל עת. **עוד מוטלת על העARBים החובה לדוח מידית בדבר כל הפרה למשטרת ישראל.**
- ד. ניתן לנגד המשיב צו עיקוב יציאה מן הארץ.
- ה. **כל התנאים שלעיל יעמדו בתוקף עד מתן החלטה אחרת או עד למתן גזר דין בתיק העיקרי.**
- ו. בכפוף למצאת כתבי הערובה, ישוחרר המשיב ממעצרו, הערבון הכספי יופקע עד יום 15.10.15 בשעה 11:00.
- ז. אם ישוחרר המשיב ויפר את תנאי השחרור, יעצר והדבר עלול להביא למעצרו עד תום ההליכים.
- ח. אם לא י滿לא המשיב אחר התנאים שלעיל, ישאר במעצר עד ההחלטה אחרת.
- ניתנה היום, 13 אוקטובר 2015, במעמד המשיב, בא-כוחו עוז'ד עבאס וב"כ המבקשת עוז'ד עמאר.